

къмъ настъ, ние започваме да страдаме и болеститѣ идватъ. Забѣлѣжете, щомъ човѣкъ прави грѣхове, болеститѣ идватъ. Прѣстане ли да прави грѣхове, рѣшили да води единъ абсолютно изправенъ животъ, болеститѣ прѣставатъ да го посѣщаватъ. Грѣхътъ е най-ужасната болесть, която може да зарази човѣка. Запримѣръ, азъ мога да мина по-край васъ и да ви кажа, че ви обичамъ! мога да ви заколя и опеча една хубава кокошка; мога да впнаточа отъ най-хубавото старо вино, но туй винце, тая кокошка не сѫ мои нѣща. Туй винце най-първо бѣше сладко, и човѣкътъ послѣ го направи кисело. Сегашното вино, това сѫ човѣшки сокове. Ще те черпи човѣкъ отъ своите сокове, че ще прокопсашъ. Бихъ желалъ да срещна единъ човѣкъ, който като е пилъ вино, да е прокопсалъ. Защо? Защото това сѫ човѣшки сокове. Ще пиешъ това кисело, ферментирало вино, че ще прокопсашъ! Е, какво да правя тогава? — Ще ядешъ гроздето тѣй, както е създадено, то е сладко въ този естественъ видъ. Слѣдователно, ние можемъ да направимъ нашия животъ горчивъ и киселъ, каквото е самото вино.

Ние, съвременнитѣ хора, не мислимъ сериозно върху живота. Имашъ да взимашъ отъ нѣкого и постоянно мислишъ за това. Така животъти вкисва. Вкисва животъти и на другия. Кажи: заради Бога, заради Любовъта тегля чърта отгорѣ и задрасквамъ този дѣлгъ. Това да сторишъ не за да покажешъ, че си щедъръ, но да постъпишъ съобразно Божия законъ — заради Бога, заради Любовъта. Тогава и Богъ нѣма да те остави си-ромахъ. Забѣлѣжете, въ цѣлата откултна литера-